

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 15 0 У 001036 17 Увп 2
Бања Лука 01.02.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз судјеловање Сање Орашчанин као записничара, у управном спору по тужби В. К. из Н., К. бб (у даљем тексту: тужилац), против Министарства за ..., у предмету одлучивања о захтјеву за извршење пресуде Врховног суда Републике Српске број 15 0 У 001036 12 Увп од 28.5.2014. године, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Округног суда у Требињу број 15 0 У 001036 17 У 2 од 4.5.2017. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 01.02.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијен је захтјев тужиоца за доношење рјешења умјесто туженог Министарства за ..., а у извршењу пресуде Врховног суда РС број 15 0 У 001036 12 Увп од 28.5.2014. године у смислу члана 52. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), јер је тужени на захтјев нижестепеног суда доставио обавјештење број 15.03-361-254/17 од 13.4.2017. године у којем наводи да је то министарство поступило у извршењу наведене пресуде и донијело рјешење број 15.03-361-449/10 од 02.02.2016. године којим је наложено Одјељењу за ....., Општине Н. да у року од 15 дана од достављања тог рјешења одлучи о том захтјеву В. К. из Н. за издавање једног рјешења о одобрењу за употребу за цијели источни дио објекта изграђеног на земљишту означеном као к.ч. бр. ... к.о. Н., па да је након тога првостепени орган донио рјешење број 06-361-4/10 од 3.2.2017. године против којег је тужилац изјавио жалбу том Министарству па је исто рјешењем број 15.03-361-254/17 од 12.4.2017. године поништило наведено првостепено рјешење и одбило захтјев именованог за допуну рјешења првостепеног органа број 06-361-4/10 од 14.7.2010. године, те је тужени и доставио уз одговор примјерак рјешења од 12.4.2017. године, па да нису испуњени услови да суд донесе управни акт који би у свему замијенио акт туженог.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост из разлога прописаних одредбом члана 35. став 2. ЗУС. Истиче да тужени није поступио по пресуди Врховног суда РС број 15 0 У 001036 12 Увп од 28.5.2014. године, јер није у року од 30 дана донио нови управни акт, па је тужилац поднеском од 5.12.2016. године затражио од туженог да у

даљем року од 15 дана одлучи о његовој жалби од 6.8.2010. године и да донесе нови управни акт у складу са правним схватањем из пресуде Врховног суда РС; да је првостепени орган доставио тужиоцу 24.2.2017. године рјешење број 06-361-4/10 од 3.2.2017. године којим је у ставу 1. диспозитива одлучено да се тужиоцу одобрава употреба комплетног источног дијела двојне стамбене зграде изграђене у насељу Килавци, Невесиње, а у ставу 2. диспозитива је наведено на шта се све односи одобрење, а доношење тог рјешења је наложено рјешењем туженог број 15.03-361-449/10 од 02.02.2016. године, па будући да то рјешење није донијето у складу са правним схватањем из горе наведене пресуде Врховног суда РС, тужилац је поднеском од 28.2.2017. године о томе обавијестио нижестепени суд и истовремено против тог рјешења првостепеног органа изјавио жалбу туженом, па је тужени донио рјешење број 15.03-361-254/17 од 12.4.2017. године којим је тачком 1. диспозитива поништио првостепено рјешење од 3.2.2017. године, а тачком 2. диспозитива одбио захтјев тужиоца за допуну рјешења број 06-361-4/10 од 14.7.2010. године, а нижестепени суд је донио побијану пресуду којом је одбио захтјев тужиоца за доношење управног акта умјесто туженог, чиме да је повријеђена одредба члана 52. ЗУС, па је тужилац и против тог рјешења туженог од 12.4.2017. године поднио тужбу ради поништења тог акта и доношења новог управног акта у складу са упутама из пресуде Врховног суда РС. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи или укине.

Тужени није доставио одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да су тужиоцу издата три рјешења о одобрењу за употребу објекта, прво рјешење Одјељења за ..., Општине Н. број 06-361-96/08 од 21.12.2009. године којим се одобрава употреба дограђеног дијела стамбене зграде изграђене у насељу К. на грађевинском земљишту означеном као к.ч. бр. ... к.о. Н.; друго рјешење истог органа број 06-361-4/10 од 14.07.2010. године којим се одобрава употреба дијела двојне стамбене зграде изграђене у насељу К. у Н. на земљишту означеном као к.ч. бр. ... к.о. Н., за источни дио зграде за које је издато рјешење о одобрењу за грађење број 03-361-7/78 од 01.02.1978. године, а састоји се из једног стана у приземљу и једног стана на спрату а који је компатибилан са анексом зграде за које је већ издато рјешење о употреби објекта 06-361-96/08 од 21.12.2009. године и треће рјешење (оспорени акт) који је донио тужени број 15-361-499/10 од 27.09.2011. године, којим се одобрава употреба источног дијела стамбене зграде хоризонталних габарита 7,10 x 8,00 м, спратности П+1 изграђене у насељу К. у Н. на земљишту означеном као к.ч. бр. ... к.о. Н., за које је рјешењем Секретаријата за ..., Општине Н. број 03-361-7/78 од 01.02.1978. године издато одобрење за грађење. Пресудом нижестепеног суда број 15 0 У 001036 11 У од 14.5.2012. године одбијена је тужба против акта туженог од 27.9.2011. године. По захтјеву тужиоца наведена пресуда је преиначена тако да је тужба уважена и оспорени акт поништен. Како тужени у извршењу наведене пресуде није донио нови управни акт у року од 30 дана од пријема пресуде, то је тужилац 23.01.2017. године нижестепеном суду поднио захтјев за доношење управног акта у смислу члана 52. ЗУС.

Одредбом члана 50. ЗУС је прописано да кад суд поништи оспорени управни акт или оспорени и првостепени акт, предмет се враћа у стање у коме се налазио прије

него што је поништени акт донесен. Ако према природи ствари која је била предмет спора треба умјесто поништеног управног акта донијети нови управни акт, надлежни орган је дужан да га донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде. Надлежни орган је при томе везан правним схватањем суда и примједбама суда у погледу поступка.

У овој управној ствари је ријеч о обавези туженог органа да донесе нови управни акт најкасније у року од 30 дана рачунајући од дана пријема горе наведене пресуде Врховног суда РС, у складу са правним схватањем израженим у тој пресуди и примједбама суда у погледу поступка.

Одредбом члана 52. ЗУС је прописан поступак и услови за судско извршење пресуде, уколико то не учини надлежни орган.

Тако, ставом 1. тог члана је прописано да ако надлежни орган послџе поништења управног акта не донесе нови управни акт у прописаном року, или акт о извршењу пресуде донесене на основу члана 31. став 4. тог закона, странка може посебним поднеском тражити доношење таквог акта. Према одредби става 2. тог члана, по пријему таквог захтјева странке, суд ће затражити од надлежног органа обавјештење о разлозима због којих управни акт није донио. Надлежни орган је дужан дати ово обавјештење одмах, а најкасније у року од седам дана. Ако он то не учини, или ако дато обавјештење, по оцјени суда не оправдава неизвршење судске одлуке, суд ће донијети рјешење које у свему замјењује акт надлежног органа. Суд ће ово рјешење доставити органу надлежном за извршење и о томе истовремено обавијестити орган који врши надзор. Орган надлежан за извршење дужан је без одлагања да изврши овакво рјешење.

Дакле, из одредбе члана 52. став 1. ЗУС слиједи да је неопходан услов за судско извршење пресуде - пропуст туженог органа, оног чији је акт поништен пресудом у управном спору, или је наложено доношење рјешења по жалби или по захтјеву и по жалби ("ћутање управног органа") да донесе нови акт у законом одређеном року, који не може бити дужи од 30 дана (члан 50. ЗУС).

С обзиром да је тужени орган из овог управног спора извршио пресуду Врховног суда РС број 15 0 У 001036 12 Увп од 28.5.2014. године на начин да је донио рјешење број 15.03-361-449/10 од 02.02.2016. године, којим је наложено Одјељењу за ..., Општине Н. да у року од 15 дана од достављања тог рјешења одлучи о захтјеву В. К. из Н. за издавање једног рјешења о одобрењу за употребу цијелог источног дијела објекта изграђеног на земљишту означеном као к.ч. бр. ... к.о. Н., па да је након тога првостепени орган донио рјешење број 06-361-4/10 од 3.2.2017. године против којег је тужилац изјавио жалбу туженом, па је рјешењем туженог број 15.03-361-254/17 од 12.4.2017. године поништено наведено првостепено рјешење и одбијен захтјев именованог за допуну рјешења првостепеног органа број 06-361-4/10 од 14.7.2010. године. Против тог рјешења тужилац је поднио тужбу који поступак још није окончан, како то произлази из стања управног списка.

Из наведеног слиједи да је тужени поступио по наведеној пресуди Врховног суда РС и донио нови управни акт број 06-361-4/10 од 3.2.2017. године против којег је тужилац изјавио жалбу и коначно против рјешења туженог којим је одлучено о његовој жалби број 15.03-361-254/17 од 12.4.2017. године покренуо нови управни спор, па је

правилно одбијен захтјев тужиоца за доношење рјешења од стране суда које рјешење у свему замјењу управни акт туженог, јер нису испуњени услови из члана 52. став 1. ЗУС за судско извршење пресуде, умјесто туженог органа.

Тачно је да тужени није у законском року од 30 дана донио нови управни акт, али с обзиром да је по протеклу тог рока донио нови управни акт прије него што се тужилац обратио захтјевом нижестепеном суду за доношење управног акта у смислу одредбе члана 52. став 2. ЗУС умјесто туженог органа, то може бити само разлог за примјену санкција према туженом на основу одредаба члана 65. ЗУС, а не разлог за доношење управног акта од стране суда умјесто туженог органа.

Истина нижестепени суд је о захтјеву тужиоца одлучивао пресудом иако је правилно одлучивање захтијевало доношење рјешења којим се захтјев одбија, али сама та чињеница донијету одлуку нижестепеног суда не чини незаконитом.

Код таквог стања ствари, побијаном пресудом нису остварени разлози њене незаконитости из члана 35. став 2. ЗУС, па се, на основу одредбе члана 40. став 1. истог закона, захтјев тужиоца одбија као неоснован.

Записничар
Сања Орашчанин

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић